

§ 4 zák. č. 91/18 Sb. z. a n., ale jen 8 hodin. Z povahy služby žalobcovy plyne, že žalobce nelze považovat za tak samostatného výčepníka, na kterého by se cit. zákon nevztahoval, a to bez ohledu na to, že podával samostatně hostům jídla na svůj vrub. To byla jen podružná činnost, plynoucí z jeho služby výčepnické a žalovanou stranou dovolená. Nejedná se tu o podnik nepřetržitě provozovaný, když je nesporně zjištěno, že výčepna byla otevřena od 6 $\frac{1}{2}$ do 22 $\frac{1}{2}$ hod. Proto ve smyslu cit. zákona musí býti práce konaná žalobcem v těchto po zákoně nezbytných volných obdobích — když nedělní práce smlouvou výslovně ujednána nebyla — bezpodmínečně zaplacená, ať žalobce již ji konal z jakéhokoliv důvodu a ať svůj nezbytný pracovní klid žádal čili nic.

Čís. 14211.

Zásah do autorského práva.

Poznámka »Copyright by...« (označenie novín), pripojená pod nadpisom jednotlivých uverejnení diela v novinách, znamená poukaz na súhrn všetkých oprávnení autorových, plynúcich z práva autorského, teda tiež výslovný zákaz odtlačenia v iných novinách.

(Rozh. z 28. II. 1935, Rv IV 535/33.)

Žalobe, ktorou sa žalobník domáhal náhrady škody a ušlého zisku za zásah do autorského práva, súd prvej stolice vyhovel a žalobníkovi prisúdil 5.000 Kč. Odvolací súd prisúdenú sumu snížil na 3.000 Kč.

Najvyšší súd dovolaciu žiadosť zamietol. Dôvody :

To, že žalobník je autorom sporného diela »Athéntól Los Angelesig«, uverejneného na pokračovanie v budapeštianskych novinách »U.«, bolo rozsudkami nižších súdov výslovne uznané a nebolo vlastne ani sporné resp. nie je rozsudok odvolacieho súdu po tejto stránke dovolacou žiadosťou ani napadnutý. Nemôže však byť pochybnosti ani o tom, že žalovaná tým, že toto dielo čiastočne úplne doslova, čiastočne skrátené odtlačila na pokračovanie v košických novinách »K.«, svojou vinou zasiahla do autorského práva žalobníkovho. Netreba sa zaoberať otázkou, či tento prípad treba — vzhľadom na ustanovenie § 1. resp. § 2. zákona zo dňa 24. novembra 1926 č. 218 Sb. z. a n. — posudzovať podľa § 24 tohoto zákona alebo podľa čl. 9. bernskej úmluvy (čís. 401/1921 Sb. z. a n.), a netreba sa ani zaoberať otázkou, či sporné literárne dielo je »článkom« alebo »staťou« v smysle 1. odstavca citovaného § 24 resp. »novinovým článkom« v smysle 2. odstavca cit. čl. 9 alebo či ide tu o »pojednanie zábavného, vedeckého atď. obsahu« v smysle 2. odstavca cit. § 24 resp. i o »dielo z oboru literatury, vedy alebo umenia« v smysle odst. 1. cit. čl. 9 (odstavec tretí oboch týchto predpisov zrejme nemôže prísť v úvahu, ostatne dosiaľ to nikto ani netvrdil). Netreba sa onými otázkami zaoberať, lebo i keby nešlo o dielo chránené bezvýhradne (odst. 2. § 24 resp. odst. 1 čl. 9), ale len o ochranu podmiennečnú (odst. 1. § 24 resp. odst. 2. čl. 9.), správne je stanovisko napadnutého rozsudku, že poznámka »Copyright by U., Budapest«, pripojená pod nadpisom jednotlivých uverejnení sporného diela v týchto novinách, neznamená nič iného ako poukaz na súhrn

všetkých oprávnení autorových, plynúcich z práva autorského, lebo však »copyright« značí výhradné právo autorské, a znamená preto táto poznámka aj výslovný zákaz odtlačenia v iných novinách. Nemôže preto dovolacia žiadosť po tejto stránke obstať, tým viac, že ono ustanovenie § 24 odst. 1. resp. čl. 9. odst. 2. bolo by tak ako tak porušené aj tým, že žalovaná odtlačila sporné dielo bez udania prameňa.

Pokiaľ sa však týka výšky prisúdenej škody a ušlého zisku, nespoznal Najvyšší súd zákonného dôvodu, aby napadnutý rozsudok zmenil, účinnosti pozbavil alebo rozviazal. Vo skutočnosti ide tu o určenie škody podľa § 271 Osp. Odvolací súd mohol ju určiť aj bez pribrania znalca a ináč prisúdená suma nie je neprimeraná.

Čís. 14232.

O nároku na náhradu škody, vyvodzovanom z konania, resp. opomnutia orgánov žalovaného finančného eráru ako vymáhajúceho veriteľa v bernej exekúcii na pohľadávku žalobníka ako daňového dlžníka, má rozhodnúť súd všeobecne príslušný a nie krajský súd civilný v Prahe, príslušný podľa zák. č. 4/1918 Sb. z. a n.

(Rozh. z 8. III. 1935, R III 712/34.)

Súd prvej stolice spor pre sporuprekážajúcu okolosť podľa bodu 3 § 108 Osp. zastavil z dôvodu, že rozhodutie sporu patrí podľa zákona č. 4/1918 Sb. z. a n. pred krajský súd civilný v Prahe. — Rekurz ný súd usnesenie súdu prvej stolice zmenil a uložil mu, aby v spore ďalej pokračoval. Dôvody: Žaloba tvrdí, že žalujúci urbársky spolok verejnou dražbou predal Pavlovi G. ml. drevo na pni za 13.250 Kč s podmienkou, že G. nesmie drevo vyvážať z lesa, dokiaľ kúpnu cenu úplne nezaplatí. — Berný úrad v T. zabavil u G-a kúpnu cenu na daňové nedoplatky žalujúceho spolku. Keď G. začal drevo rúbať bez toho, že by bol niečo na kúpnu cenu podľa spomenutej podmienky zaplatil, upozornil žalujúci spolok berný úrad, aby znemožnil G-ovi vyvážanie dreva dokiaľ kúpnu cenu nezaplatí. Berný úrad toho nedbal, tak že G. všetko kúpené drevo vyviezol a predal bez toho, že by bol kúpnu cenu či už bernému úradu alebo žalujúcej strane zaplatil. Medzi časom žalujúca strana platila bernému úradu na daňový dlh 32.361 Kč 72 hal. — Štát zažaloval G-a na zaplataenie zabavenej kúpnej ceny 13.250 Kč, nadobudol pravoplatný rozsudok, na základe ktorého aj viedol exekúciu proti G-ovi avšak nepreviedol ju na prisúdenú istinu vôbec, ale len na útraty, kdežto na istinu (kúpnu cenu 13.250 Kč) ju zastavil z dôvodu, že zo sumy 32.361 Kč 72 hal., žalujúcou platenej, čiastku 13.250 Kč započítal, tak že oproti G-ovi nemal ďalej čo pohľadávať. — Žalujúca podala žalobu proti G-ovi na zaplataenie kúpnej ceny 13.250 Kč, ale spor prehrala, z dôvodu, že pre tú istú pohľadávku nadobudol už štát pravoplatný rozsudok, žalujúca nie je preto k sporu legitimovaná, keďže štát zabavením pohľadávky a jej prikázaním k vybraniu stal sa zákonným cesionárom. Po zaplataení 32.361 Kč 72 hal. žiadal berný úrad ešte zaplataenie 17.540